

imidlertid ikke antages at blive. — Jeg slutter mine Bemærkninger med at sige, at det er glædeligt, at Folk, der have staaet imod os paa dette Punkt før, nu ere komne saa vidt, at de erklære sig paa Forhaand rede til at ville være med til at støtte det danske Landbrug. Jeg antager derfor, at naar vi til Vinter faa det Lovforslag igen, som har været forelagt om den mellemkommunale Bestaatning, og som sigter til at lette Hartkornshyrderne for Kommunerne, ville de Herrer i Aar stemme for, hvad de i Fjor stemte imod (Modsigelse). Det ville de altså ikke, det er dog en ganske mærkelig Landbrugspolitik. Ja, jeg havde jo nok en Anelse derved, men jeg turde ikke sige det. Jeg har al Tid forstaaet det ærede Medlem fra Møen saaledes — og det er jo ikke saa faa Aar, jeg har haft den Fornøjelse at arbejde med det ærede Medlem — at Storpoltikken var meget mere for det ærede Medlem end Landbopoltikken. Jeg har gennem al den Tid faaet den Erfaring, at Storpoltik var Hovedsagen for det ærede Medlem. Naar saaledes det ærede Medlem den Gang var Kunstsmørmand, var det, fordi det den Gang passede i hans storpoltiske Kram, og jeg antager ogsaa, at det forholder sig saaledes med Hensyn til den Bekræftelse, det ærede Medlem har givet paa, at han ikke vil være med til at lette Skatterne, Hartkornsskatterne, naar vi faa Kommuneskatteloven til Behandling. Jeg faar virkelig en Anelse om, at det ærede Medlems Tilslutning til Agravbevægelsen kun fremkommer, fordi det passer i hans politiske Kram. Men det, som Agraverne have raabt paa i Sommer, er jo, at de ikke ville have med Storpoltik at gøre, men de vilde have noget sagligt gennemført. Ja, det kan være godt nok, men saa ville de ikke faa den Glæde af det ærede Medlem, som man kunde have ventet. Naar det fra det ærede Medlem fra Køge fremkomne Forslag om, at vi skulle være fri for Hartkornsskatter, kommer for, skal jeg være opmærksom paa, om det ærede Medlem vil stemme derfor, thi hvis han vil det, er han mere inde paa det rigtige Spor; end han var i Fjor, da han var imod os, som vilde lette Hartkornsskatten. — Jeg skal slutte med at sige, at jeg tror ikke vi komme ret vidt hverken for Landbruget eller noget andet, saa længe vi have dette System, som nu sidder. Jeg tror, det skal vise sig, at det er en god gammel Sandhed, at saa længe det provisoriske System regerer her i Landet, skulle vi komme til at vente længe efter at faa noget væsentligt gennemført, og derfor mener jeg, at vi skulle ganske roligt og selvfølgeligt følge den Politik, som vi begyndte i 1887.

Vi skulle sætte vore Krav frem og forlange, hvad vi mene, der bør gøres, men ikke bilde os selv og vore Vælgere ind, at vi kunne komme hjem med Guld og grønne Skove, saa længe som vi have dette System. Men ved Siden deraf skulle vi ikke glemme Grundlovs spørgsmaalet, ikke glemme, at Grunden til, at der intet kan komme frem, er, at vi leve midt i Grundlovs kampen. Før dette Spørgsmaal er afgjort, tror jeg ikke, vi komme hjem med væsentlige Ting til vore Vælgere, med mindre vi ville bære os ad som med Sukkeret og Oljet, at vi ville lægge ny Skatter paa for at faa Lettelser, men det vil jo kun være at tage fra den ene Lomme og lægge i den anden, og jeg tror virkelig ikke, at det kan nytte noget.

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem saavede Justitsministerens Nærværelse under denne Forhandling, men den trykte Dagsorden indviser, at han er bestyret i Landstinget.

W. Dinesen: Det foreliggende Budget paa 56 Millioner Kr. staa efter min Mening aldeles ikke i Forhold til Statens finansielle Evne og fyldestgør ikke Folkets Krav. Efter min Mening ligger det i hele vort Regeringssystem, at Budgettet er blevet saa stort, det ligger i Funktionarismen. Hvor Funktionarismen hersker, vil det bestandig være nødvendigt for de styrende, at de faa en stor Del Penge at uddele til Krav, som bestandig vokse, fordi deres Tilhængere have de ikke gratis. Naar vi tage Finanslovsforslaget, er der overalt efter min Mening en stor Dødselighed til Stede, men Indtægterne komme meget sparksomt til Beje. Vi kunne tage, hvad vi ville. Se vi allerførst paa Domæneindtægterne, vil man under Kronens Skove se, at det er overordentlig ringe Summer, der komme ind. Der er her til Lands lidt over 100,000 Tdr. Land Statskove, og de indbringe lidt over 200,000 Kr., det vil altså sige et Par Kr. pr. Td. Land, og det er foruden Pensioner og Deltagelse i den almindelige Administration; tager man det med, vil der blive Understud. Nu kan man ganske vist se, at der er en stor Del af disse Domæner, som ikke kunne indbringe noget, fordi man søger at forbedre Landet ved Anlæg. Smidlertid er jeg ikke i Tvivl om, at hvis man vil sælge disse Ejendomme, vil man af Renten faa saa betydelige Kapitaler ind, at man vil kunne lønne de kongelige Embedsmænd kongelig og endda have en betydelig Sum tilbage. Noget lignende er som bekendt Tilfældet med